V Řecku se již více než 12 let pracuje s pachateli v rámci trestní mediace a jedná se o povinný proces na příkaz státního zastupitelství. Institut trestní mediace v řeckém trestním systému znamenal zavedení restorativního postupu, který vycházel z evropské směrnice o mediaci v trestním řízení.

Tento postup vyžaduje souhlas obou stran, oběti i pachatele, a uplatňuje se před zahájením trestního stíhání nebo po jeho ukončení v případě trestných činů domácího násilí. Provádění trestní mediace předpokládá, že se pachatel zaváže, že se nedopustí dalšího trestného činu domácího násilí, že se zúčastní speciálního poradenského programu a že se zaváže k finančnímu odškodnění oběti. Kromě návrhu státního zástupce může být zahájeno také na žádost pachatele/obžalovaného.

Dosud nejsou k dispozici organizované údaje pro veřejnost a akademické subjekty o tomto řízení a existující výzkumy přinášejí nedostatky jeho současné podoby a upozorňují na různé problémy a překážky. Konkrétně se jedná o nedostatečnou informovanost veřejnosti, nedostatečné školení odborníků, nejasný právní rámec a pokyny pro zúčastněné strany, jakož i neexistenci dostatečného počtu veřejných organizací, které by byly schopny tyto poradenské programy v celém Řecku realizovat. Nejvyšší soud nařídil shromažďování údajů nad hodnocením procesu, ale žádné údaje dosud nebyly zveřejněny ani publikovány.

V poradenských organizacích se vyskytuje více problémů, jako je zvýšená pracovní zátěž, nedostatek personálu a neexistence zavedeného protokolu nebo psychologického přístupu, které by usnadnily provádění poradenských programů a spolupráci v rámci různých služeb. Pokud jde o psychologický přístup, přijetí systémového modelu vede k dalším problémům, jako je dlouhá doba trvání a následně snížený počet obsloužených incidentů, jakož i povinná přítomnost pachatele i oběti a jejich neochota spolupracovat.

Navíc v případech cizinců, jakož i duševních onemocnění, drog a zneužívání alkoholu mohou vznikat další problémy týkající se komunikace v důsledku jazykových hranic, respektive potřeby specializované léčby. V průběhu procesu je pachatel označován jako “pachatel” namísto “pachatel”, což je přístup, který může být stigmatizující záležitostí. Kromě toho během procesu příjemce nepřebírá odpovědnost za jednání, což je otázka, která je pro práci s pachatelem velmi významná.

Proto bychom mohli vidět potřebu revize a vyhodnocení stávajícího procesu, v důsledku čehož by bylo možné zjistit dlouhodobý dopad intervence a odpovědnost pachatele, což by vedlo k získání údajů popisujících výsledek a kvalitu mediace.

S ohledem na výše uvedené je třeba provést několik změn na politické úrovni. Zejména je

třeba rozvíjet specializovanější školení odborníků, lepší spolupráci v rámci služeb, zvýšení počtu zapojených specializovaných organizací a individuální přístup k intervenci pachatele.